

שלימות התורה

להאיר לימוד הלך הפנימונית שבתורה | י"ל ע"י אריגן "שלימות התורה" בארה"ק

כורל אברכים • תוכנית "לומדיך" לבני הישיבות • קול הזוהר הקדוש • גיליון "שלימות התורה"

ר' ניכנ
השפ"ה
פרשה
ויקרא
גיליון קב"ו

מי יגן עלינו אם לא קריאה ולמוד מחכמה העמקה והנפלאה הזאת וכו' לכן למוד הקבלה הוא שמירה מעלה מכל הקלפות ומכל המקטרגים אפלו לא יוכל לנהג מילתא דחסידות. (ויקהל משה דף ג.)

שלימות הפרשה

מהי השמחה הגדולה בפורים? הרי ישנם עוד מועדים וזמנים בהם עם ישראל ניצל כולו, ובעוד ניסים ונפלאות כעין אלו שבפורים, ומדוע אם כן הדגש הוא בפרט בפורים על השמחה והששון והיקר?

מדוע בפסח החומרות כל כך מוקפדות ושמרניות, עד כדי כך שמואב בספרים הקדושים שגם אותם שאינם מרבים בחומרות חמץ כלל וכלל ואפילו חשש חדשש אינו מתקרב לד' אמותינו בשפ"א?

מדוע חשובה כל כך עבודת הקורבנות עד כדי כך שזכתה עבודת הקורבנות שעליה, "על העבודה" (אבות א, ב) העולם עומד?

התשובה לשאלות הללו היא אחת, שאותה, מבאר לנו מרן בעל הסולם, זיע"א, בצורה מובנת בהירה ופשוטה.

בהקדמותיו של מרן בעל הסולם זיע"א לספרי לימוד פנימיות התורה, מרבה מרן זיע"א לברר לנו את עבודתנו כאן בעולם הזה. למעשה, מרן בעל הסולם זיע"א ריכז עבודתו את כל ספרי המוסר על כל פרטיהם, לכלל ברזל קבוע אחד.

מהי מהותנו?

מרן זיע"א מסביר, שכמואב בספרים הק', הבורא יתברך ברא את עולמו כדי להנות לנבראיו. ובשביל שנוכל ליישם את רצונו יתברך, טבע בנו ה' יתברך רצון עצום לקבל לעצמנו, וזהו החלק המחודש שבבריאה בבחינת 'יש מאין', שהרי הנשמה היא חלק אלוקי ממעל, והיא נקראת 'יש מיש' ומשום שהיא חלק מה' יתברך שלא שייך אצלו שום מציאות של רצון לקבל לעצמו, על כן חידש ה' יתברך בנשמות חידוש הנקרא 'רצון לקבל', תכונה שתאפשר להן לקבל לעצמן את שמעניקים להן.

מוסיף לבאר מרן בעל הסולם זיע"א, שברוחניות קירבה וריחוק מתבטאים בהשוואת הצורה, כלומר, שברוחניות הקרבה הפיזית לא תקרב בין הרחוקים, וכמשל של שני שונאים היושבים בספסל אחד, שעדיין הם ישארו רחוקים בתכלית, וכמו כן ברוחניות, המרחק הפיזי לא ירחיק בין הדבקים, וכדוגמת חסיד או תלמיד הדבק ברבו השוכן בארץ אחרת בכלל.

ועל מנת לקבל מה' יתברך אור ושפע, אנו צריכים להיות קרובים אליו, וכמואב בגמרא (סוטה י"ד, א) שהדבקות בו הוא הדבקות במידותיו, והיינו להגיע להשוואת הצורה לה' יתברך, והוא יתברך מידתו היא להשפיע בלבד, ואילו אנו, טבע בנו ה' יתברך את תכונת הרצון לקבל, ויוצא שגם במידות הפוכות מה' יתברך, ורחוקים ממנו מקצה לקצה ה', ומאין יבא עזרתו?

כאן מניח מרן בעל הסולם זיע"א, את אבן היסוד לכל חיי האדם וקיום המציאות בעולם הזה. וזה לשונו הקדוש "כי מהותנו היא כמהות כל הפרטים שבהמציאות, שהיא לא פחות ולא יותר מהרצון לקבל, אלא לא כפי שהוא מזדמן לנו עתה.. שהוא הרצון לקבל אך לעצמו. אלא כפי שעומד וקיים.. באין סוף ברוך הוא, הדינו בצורתו הנצחית, שהוא לקבל על מנת להשפיע נחת רוח ליוצרי" (הקדמה לספר הזוהר סוף כ.)

והיינו, שהעבודה המוטלת עלינו, היא להפך את כל בחינות הרצון לקבל לעצמינו, שיהיו אך ורק על מנת להשפיע נחת רוח לבורא יתברך שמו.

עבודה למעשה

אנו ניגשים לסעוד את ליבנו - זו תאוה. רצון לקבל. שורש הטומאה. אלא מה? יש לי כעת הזדמנות לברך את ה' יתברך, ואני סועד כדי שיהיה לי כח לעבודת הבורא יתברך, והכל נטו לתועלת הקדושה, ויוצא, שאין אנו מקבלים לעצמינו, אלא משפיעים נחת רוח לבורא יתברך שמו, ועל ידי שאנו עושים את כל מעשינו, על מנת להשפיע נחת רוח לבורא יתברך שמו, באכילה, בשתייה, בשינה, ובכל פעולה ופעולה, יוצא שאנו דבקים בבורא יתברך בדביקות מושלמת, שהרי הוא דרכו רק להשפיע, ואנו גם כן, זוכים וכל מעשינו הם בצורת השפעה. וכך

הקשר שבין פורים לפסח, ולפרשת ויקרא

אנו יכולים לממש כביכול את מחשבת הבריאה שרצה ה' יתברך להנות לנו, ואנו מכינים את עצמינו לכך.

ולכן עבודתנו כל ימי חינו, היא לבער כל ניצוץ של רצון לקבל לעצמינו, ולברר לפני כל מחשבה דיבור ומעשה, האם זה נחת רוח לבורא יתברך שמו? אם כן, אעשהו בהתלהבות ובשמחה, ואם לא, אתרחק ממנו כמטוויח קשת, שהרי מעשה זה ירחיקני מהבורא יתברך חס ושלום.

והנה, לאחר שהתבוננו בדברי מרן בעל הסולם זיע"א קצת ובקצרה, מתוצרות כל השאלות בהן פתחנו בס"ד את המאמר.

כמואב בספרים הקדושים, 'עמלק' הוא היצר הרע, וכפי שלמדנו, הרצון לקבל לעצמינו. ובפורים, השמחה היא על 'מחייית עמלק'. ומובן פלאים מדוע השמחה הגדולה, שהרי מחייית הרצון לקבל לעצמינו, הכרחית עבור מימוש יעדנו בעולם, וזהו כל רצונו של ה' יתברך, שנתקרב אליו ונקבל את שפעו, וזאת על ידי שמבטלים את כל הרצון לקבל לעצמינו, ונותנים לו צורת השפעה לבורא יתברך.

ביעור חמץ למעשה

מובא בזוהר הקדוש בפרשת בא בסעיפים קס"ו - קס"ח בפירוש 'הסולם', וזה לשונו הו': 'והיינו שאמר רבי שמעון, מה שכתוב "אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתים כי כל אוכל מחמצת..." אני כך בארתי, 'שאור' זה 'מחמצת' זו הם מדרגה אחת, וכולם אחד. רשות אחרת, הם השרים הממונים על שאר העמים, ואנחנו קוראים אותם יצר הרע, רשות אחרת, אל נכר, אלהים אחרים. אף כאן, שאור ומחמצת וחמץ הכל אחד הוא, אמר הקדוש ברוך הוא, כל אלו השנים עמדתם ברשות אחרת, ועבדתם לעם אחר, מכאן ולהלאה, שאתם בני חורין, אך ביום הראשון תשביתו שאור מבתים, כל מחמצת לא תאכלו, ולא יראה לך חמץ.

אמר רבי יהודה, אם כן גם כל ימות השנה לא נאכל חמץ, למה רק שבעת ימים, שכתוב, "שבעת ימים שאור לא ימצא בבתים", רק שבעת ימים ולא יותר. אמר לו, כל זמן שהאדם מחויב להראות עצמו בני חורין צריכים כן, שלא לאכול חמץ, ובכל זמן שאינו מחויב אינו צריך לאיסור חמץ.

זה דומה, למלך שעשה אדם אחד לשר. כל אלו הימים שעלה למדרגה הזו, היה שמח ולובש לבושי כבוד. לאחר כך לא היה צריך לזה. לשנה האחרת שמר אלו הימים שעלה לכבוד הזה, ולבש אלו לבושים. וכן כל שנה ושנה. כעין זה ישראל, כתוב, שבעת ימים שאור לא ימצא, שהם ימי שמחה, הימים שעלו לכבוד הזה, ויוצא משעבוד אחר. ומשום זה בכל שנה ושנה שומרים אותם הימים שעלו לכבוד הזה ויוצאו מרשות אחר ובאו לרשות הקדושה, ועל כן כתוב, שבעת ימים מצות תאכלו."

דבריו של הזוהר הקדוש מאירים לנו בבהירות מוחלטת, מדוע נדרשת לכולי עלמא כל זהירות בחג הפסח מחשש חמץ, שהרי חמץ בפסח מרמז ליצר הרע - לרצון לקבל לעצמינו, המרחיק אותנו מה' יתברך ומנעו מאיתנו את האפשרות לקבל את השפע האלוקי, וכיצד נאפשר חלילה לספק ספיקת חצץ להתקרב אלינו? חס מלהזכיר!

פרשתינו, פרשת ויקרא, עוסקת בעבודת הקורבנות. ומובא בזוהר הקדוש במקומות רבים, שענינו הפנימי של הקורבן הוא להפריד את הרוע והטומאה, מהטוב והקדושה, וכפי שלמדנו שהטוב והקדושה היינו הרצון להשפיע או לקבל על מנת להשפיע נחת רוח לבורא יתברך, והרוע והטומאה הם הרצון לקבל לעצמינו בלבד, ומובן מאוד מדוע על עבודה זאת העולם עומד, שהרי זאת היא תכלית בריאתנו!

והנה לנו הקשר הישיר בין פורים לפסח, ולפרשת השבוע.

נשתדל בעזרת ה' יתברך לאמץ את הדברים למעשה, וכך לזכות להידבק בחי העולמים.

שבת שלום ומבורך!

דבר המערכת

"אמא, אין לי כבר כח לנקות!" אמר שרוליק בעייפות מוגברת.

"מה קרה, שרוליק יקירי?" עד עכשיו עזרת כל כך יפה? ממה התעייפת כל כך הרבה?"

"אני מנסה כבר כמעט שעה לנקות את הסיר ללא הצלחה, כל השומן נשאר דבוק לדפנות, אני משפשף ומקרצף ושום דבר לא זז."

"איך ניקית?"

"הנה" הראה שמוליק על השמפו שבידו "מרחתי ושפשפתי בכל הכח במשך שעה ללא הועיל, עכשיו אני כבר עייף" הפטיר, מאוכזב.

"אבל שרוליק" הסבירה לו אמו בטוב טעם, "שומן דבוק לא מורידים עם שמפו לשיער, בשביל להסיר שומן קשה צריך חומר ניקוי עוצמתי יותר, וכך בקרצוף קל השומן מוסר, והסיר מבריק ומבהיק."

אמר הרה"ק רבי שמחה בונם מפשיסחא זיע"א: בדורות האחרונים, יהיו רבי'ם יותר גדולים, כי ככל שהחולה יותר גדול, זקוק הוא לרופא יותר גדול שירפאהו."

מובא בספה"ק שספר הזוה"ק הנעלה והנשגב, נכתב דייקא לדור האחרון, בשביל שעל ידו יזכו ישראל לטהרת הנשמה ולזיכוכה בשלימות, ולהכשיר את נשמות ישראל לאור הגאולה השלימה.

הוא הספר המסוגל לעשות זאת, הוא "חומר הניקוי" הטוב ביותר שה' יתברך שלח לנו, להסיר את הטינופת המסתובבת בדורותינו מעל נשמתנו לנקות ולהבהיקה באורה הראשוני, ולזכותנו לגאולה השלימה.

הבה נשתמש בו, ונבער איתו את החמץ שבליבנו.

שבת שלום

הלימוד היוזמי

בזוהר הקדוש עם פירושי 'הסולם' לשבוע פרשת צו

יום	תאריך	פרשה	עמודים	סעיפים
שבת	ז	בלק	כו-לב	סט-פס
ראשון	ח	בלק	לז-לו	פז-צב
שני	ט	בלק	לח-מא	צג-קג
שלישי	י	בלק	טב-מד	קד-קט
רביעי	יא	בלק	מה-סח	קי-קט
חמישי	יב	בלק	טז-נב	קכ-קלב
ששי	יג	בלק	נד-נז	קלג-קמ
שבת	יד	בלק	נז-ס	קמז-קנה

לשמיעה דרך הטלפון נסו לשלוח: 06-0

שאלות ותשובות

מהזוהר"ק בפרשת השבוע מ'ה'ק לישראל"

- א. מה אנו למדים מלשון הפסוק "הוקם המשכן"?
- מכאן אנו למדים שנעשה ברוח הקודש.
 - שכלל גם המשכן שלמטה וגם המשכן שלמעלה.
 - מכאן למעלת המשכן שלום בין אדם לחבירו.
- ב. מי הם הנקראים "זודים"?
- משיח בן יוסף, משיח בן דוד.
 - חושקים זה לזה ואינם נמצאים תדיר ביחד.
 - עשרה הרגיז מלכות.
- ג. על מי אומר הזוהר הקדוש "ולא בכלל אדם הוא, ונקרא בעל מום" וכ"י?
- על זה האוכל בהמה שלא נשחטה כד"ן.
 - על מי שלא נשא אשה.
 - על המהלך יחידי בליה.
- ד. למה זוכה הקם בחצות הלילה ועוסק ברנה של תורה?
- זוכה להשלים את שנתו.
 - הקב"ה וכנסת ישראל מתקנים אותו שינצל מכל.
 - אין חטא בא על ידו לעולם, ומובטח שלא יחלה.
- ה. מי הוא "חוטא ושוכח חטאו"?
- החוטא ממון שאינו שלו.
 - למי שלבו נאה עליו.
 - זהו המסביר פנים בתורה שלא כהלכה.
- ו. מה נאמר על המשקר בשבת?
- "אוי לו ואיש שכננו".
 - "משקר בכל התורה".
 - "איש צר ואויב".
- התשובות הנכונות מהגיליון הקודם:
- א-3 | ב-2 | ג-3 | ד-2 | ה-2 | ו-1
- השורה נכונה במבחן, נחשבת לפי מה שכתוב בו"ק קח-לישראל של השבוע. ניתן לענות על השאלות מיום 5:00 בצהריים עד שבעה בלוחיות באותו זמן. בקול הזוהר הקדוש: 03-5234979 בשלוחה 7 < 1.

אמרות קודש

על לימוד הזוהר הקדוש | הרה"ק השל"ה הקדוש זיע"א

ואתם בני יצ"ו אשריכם מה טוב חלקיכם אם תזכו לזאת החכמה בקדושה ובטהרה ובענוה יתירה, לאחר שתמלאו כריסכם מתלמוד ופוסקים בכל יום ויום אזי אח"כ תבררו חלק יפה מהיום ותדבקו בלימוד זו החכמה בתוספת קדושה ובדביקות גדול בו יתברך ויתעלה.

(מאמר א' מעשרה מאמרות)

ליומא דהילולא י"א ניסן הבעל"ט ובפרט בדור האחרון הזה אשר הגיד אליהו שהיה כמוס הזהר עד הדור האחרון, ואז יתגלה חכמת הזהר כדי שבזכות זה יגאלו ישראל כשם שלא נגאלו ישראל ממצרים עד שהוצרך הקב"ה לקדשם בדם פסח ובדם מילה, כן גאולה העתידה לא תהיה עד שיזכו לתוספת הקדושה הזו.

שלימות המושג

ד' דרגות הרצון לקבל

הרצון לקבל שבמין האדם. אומר לך, שהוא כמו ערך בריה אחת של המציאות כלפי כל המציאות כולו. כי הרצון לקבל שבמין החי, החסר מהרגש זולתו, לא יוכל להוליד חסרונות וצרכים אליו רק בשיעור המוטבע באותה הברייה בלבדה, מה שאין כן האדם שיש לו גם הרגש זולתו, נמצא חסר גם בכל מה שיש לזולתו, ומתמלא קנאה לרכוש לו כל הישות שנמצאת בזולתו. ואם יש לו מנה רוצה מאתם (קהלת רבה א, לד), וכן נמצאים חסרונותיו וצרכיו הולכים ומתרחבים עד שהוא רוצה לבלוע כל הישות שבעולם כולו.

ותה בחינה א' של הרצון לקבל הנקרא דומם, שהיא תחילת גילוי של הרצון לקבל בעולם הזה הגשמי, אין שם אלא כח תנועה כולל לכל מין הדומם, אבל בפרטים שלו אינה ניכרת לעין שום תנועה. כי הרצון לקבל מוליד צרכים, והצרכים מולידים תנועות מספיקות עד כדי להשיג את הצורך. וכיון שהרצון לקבל הוא במדה מועטת, אינו שולט רק על הכלל כולו בבת אחת, ואינה ניכרת שליטתו על הפרטים.

נסף עליו הצומח, שהוא בחינה ב' של הרצון לקבל, שמדתו כבר גדולה יותר ממדתו שבדומם, והרצון לקבל שבו שולט בכל פרט ופרט מהפרטים שלו, כי כל פרט יש לו תנועה פרטית לעצמו, שמתפשט לארכו ולרחבו, ומתנועע למקום זריחת השמש, וכן ניכר בהם ענין של אכילה ושתייה והוצאת הפסולת, לכל פרט ופרט. ועם כל זה עוד לא נמצא בהם הרגש חפשי פרטי לכל אחד.

נסף עליו מין החי, שהוא בחינה ג' של הרצון לקבל, ומדתו כבר נשלמה במדה מרובה, שהרצון לקבל הזה כבר מוליד בכל פרט ופרט הרגש חפשי פרטי, שהוא החיים המיוחדים לכל פרט באופן משונה מחברו. אמנם עדיין אין בהם הרגש זולתו, והיינו שאין בהם שום הכנה להצטער בצרת חברו או לשמוח בשמחת חברו, וכדומה.

נסף על כולם מין האדם, שהוא בחינה ד' של הרצון לקבל, והיא כבר במדתו השלמה הסופית, הרי הרצון לקבל שבו פועל בו גם הרגש זולתו. ואם תרצה לדיע בדיוק נמרץ, כמה הוא ההפרש מבחינה ג' של הרצון לקבל שבמין החי, עד הבחינה ד' של

ואחר שנתבאר, שכל התכלית הנרצה להבורא ית' מכל הבריאה אשר ברא, היא הנהגות לנבראיו, בכדי שיכירו אמיתיותו וגדולתו, ויקבלו ממנו כל הטוב והנועם שהיכן בעדם, ובשיעור המבואר בכתוב "הבן יקור לי אפרים אם ילד שעשועים וכר".

תך מוצא בבידור, שהתכלית הזו לא תחול לא על הדוממים והכדורים הגדולים כמו הארץ והירח והשמש, ולוא היו זרם ומדתם כמה שיהיו. ולא על מין הצומח, ולא על מין החי, שהרי חסרים מהרגש זולתם אפילו מבני מינם הדומים להם, ואין יחול עליהם ההרגש האלקי והטובתו. אלא רק מין האדם בלבדו, אחר שכבר יש בהם ההכנה של הרגש זולתו כלפי בני מינם הדומים להם, הנה אחר העבודה בתורה ומצוות, שמהפכים הרצון לקבל שלהם לרצון להשפיע, ובאים בהשואת הצורה ליוצרם, שאז מקבלים כל המדרגות שהוכנו להם בעולמות העליונים, הנקראות נרנח"י, שבזה נעשו מוכשרים לקבל את התכלית שבמחשבת הבריאה. הרי שתכלית כוונת הבריאה של כל העולמות לא הייתה אלא בשביל האדם.

שיתפים לזכות...

עכשיו מאירים את הנשמה

בלימוד הזוהר הקדוש, ובזיכוי הרבים!

יהודי יקר! קראת? נהנית?
מוזמן לקחת חלק ושותפות בזיכוי הרבים

בהפצה או תרומה
ולקבל הקדשה לזכותך ולזכות יקיריך!
ארנון "שלימות התורה" מסייע לעידוד יהודים החפצים להנות בספר הזוהר הקדוש בנעימות ובהבנה על ידי גיליון שבועי. קו שלפוני ועוד.

יהודים רבים מחכים להנות בזכותך!
ניתן לתרום בעמדות/קהילות ע"ש "שלימות התורה" / בטלפון: 054-8517381

שיתפים
יחד מאירים את העולם

18 ₪ 50 גיליונות
72 ₪ 200 גיליונות
360 ₪ 1000 גיליונות

• ח"ק ללא התייבות
• סעיף 46

שלימות ההלכה

פנינים משו"ע הזוהר | מענייני ברכת המזון

כוס של ברכה—ג

כיסוי עליון בשמחה

כיון שלוקח האדם כוס של ברכה, הקדוש ברוך הוא עומד על גבו, והוא צריך לעטף ראשו בשמחה.

עיטוף, צריך לעטף ראשו, מפני שהשכינה על ראשו.

נשמה שלימה

"מלא", זהו שכתוב "כוס מלא ברכת ה'". ואף שהוא מלא מיין של תורה, האדם כן צריך להיות שלם, כמו שנאמר "איש תם", [תרגום-] "גבר שלים", כמו "ויבא יעקב שלם", כן צריך הנשמה להיות שלימה.

(שו"ע הזוהר אר"ח סימן קפ"ג סעיפים י"ב, י"ג, ט"ז)

אשריכם ישראל

משבחתם של עם ישראל מתוך זוהר הקדוש בפרשת השבוע

פתח רבי אבא ואמר, "ובת כהן כי תהיה אלמנה וגרושה וזרע אין לה" וגו'. אשרי חלקם של ישראל מכל העמים עכ"ם, כי כשהקדוש ברוך הוא ברא העולם, לא ברא אותו אלא בשביל ישראל, כדי שיקבלו התורה על הר סיני, ויטהרו לגמרי, וימצאו צדיקים לפניו"...

(זהר הקדוש עם פרוש 'הסלם' פרשת ויקרא סעיף צ"ב)

☐ שיעורים באידיש	☐ מוקדי חלוקה (מתוכנן)	☐ שאלות מהזוהר
☐ שיעורים בעברית	☐ תרומות והקדשות	☐ מעבר לקווים נוספים
☐ מענה לשאלות בלימוד	☐ הודעות ועידכונים	☐ תזכורת לימוד היומי

קול הזוהר הקדוש:

03.523.4979

ארה"ב: 1-585.308.3263

לתרומות והקדשות:

054-8517381

הצטרפות לקבלת הגיליון במייל ניתן לשלוח בקשה למייל המערכת: 3131760@gmail.com

אמרה חסידית

אמר פעם הרה"ק בעל ישמח ישראל מאלכסנדר זיע"א:

יהודי שאינו מאמין שע"י ליל הסדר הוא יכול להתייפך מ"רשע גמור" ל"צדיק גמור", הרי הוא כמו הבן הרשע שבהגדה...

הזוכה המאושר במגבית "מריכים בקדושה" תשפ"ה

בגביע הכסף המבורך מל"ק רבינו שליט"א

ה"ה הבה"ח שמעון ברמ"י אשלג נ"ו

זכות הפצת הגיליון השבועי

נתרמה לזכות

חיה מרים בת חוה רחל

אלתנן בן טוביה גלית שרה

לרפואה שלימה בתושי"ה בזכות התנ"א רשב"י זיע"א